

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1007/2016
15.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из породичних односа тужиоца Д.Л.1 из Б., чији су пуномоћници Б.В. и М.Ј.В., адвокати из Б., против туженог мал. Д.Л.2 из У., чији је законски заступник мајка С.В. из У., чији су пуномоћници Р.Т. и Б.Т., адвокати из У., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 117/2016 од 24.02.2016. године, на седници одржаној 15.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 117/2016 од 24.02.2016. године.

Образложење

Основни суд у Убу, пресудом П2 90/15 од 10.12.2015. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се измени пресуда Основног суда у Убу П2 627/13 од 05.05.2014. године, у делу који се односи на његов утврђени допринос у издржавању мал. туженог Д.Л.2, тако што би месечно на име доприноса издржавања плаћао 15% од зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање коју остварује као запослени у Предузећу Ж.С. АД из Б., почев од 25.07.2015. године, па убудуће док за то постоје законски услови, уместо досуђеног доприноса издржавања по наведеној пресуди од 35% од зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, коју остварује као запослени у Предузећу Ж.С. АД из Б. (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове поступка у износу од 15.000,00 динара (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж2 117/2016 од 24.02.2016. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Убу П2 90/15 од 10.12.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Нема ни битне повреде из члана 8. а у вези члана 374. став 1. на коју се указује да је учињена у поступку пред другостепеним судом. Међутим, због битне повреде из члана 8. ЗПП учињене у поступку пред првостепеним судом, ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да није прописана као ревизијски разлог одредбама члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Убу П2 627/13 од 05.05.2014. године, тужилац је обавезан да на име доприноса за издржавање свог малолетног детета, плаћа месечно 35% од зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање које остварује у Предузећу Ж.С., АД Б., почев од 02.12.2013. године па убудуће, док за то постоје законски услови. Истом пресудом, тужилац је обавезан да законској заступници малолетног детета на име стицања без основа, за њено учешће у издржавању малолетног сина за период од 04.12.2006. године, закључно са новембром 2013. године, плати појединачно опредељене месечне износе за тај период, са траженом законском затезном каматом. Тужиоцу се на основу наведене одлуке, путем административне забране скида 2/3 од зараде тако да му од плате остаје минимални износ за сопствено издржавање, који износ није довољан да подмири и потребе сина П. рођеног године из претходног брака са С.Л.. Овај брак је разведен пресудом Трећег општинског суда у Београду П 3685/03 од 11.11.2004. године и тужилац је обавезан да доприноси у издржавању тада мал. Предрага 7% своје бруто зараде и то уплатом износа на текући рачун законске заступнице детета. Његов син П. је сада пунолетан, студент је В.ж.ш.с.с., за коју школарина износи 80.000,00 динара, уз могућност плаћања осам рата, која је за школску 2014. и 2015. годину доспела 10.05.2015. године. Тужилац живи у службеном стану Предузећа за који месечно плаћа закупнину 1.100,00 динара и 1.200,00 динара, а у ком стану режијски трошкови износе 15.000,00 динара. Тужилац је 24.04.2014. године, оперисао тумор плувачних жлезда и био је неколико месеци на боловању. Тужилац је и даље запослен у истом предузећу, које је променило назив у И.Ж.С., са истим месечним примањима која износе око 50.000,00 динара. Тужиочева примања су оптерећена враћањем позајмице фирми и у наредних шест месеци, коју је узео пре пет месеци у износу од 60.000,00 динара и кредитом који је подигао у Е.б. 03.07.2013. године, на износ од 960.000,00 динара, са месечном ратом од 16.000,00 динара у наредних осам година. Малолетни Д.Л.2 је рођен године, иде у ... разред Основне школе и живи са мајком у У., која је запослена и сада у Предузећу Ж.С., са месечним примањем од око 50.000,00 динара и нема другу законску обавезу издржавања.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца којим је тражио измену пресуде Основног суда у Убу П2 627/13 од 05.05.2014. године, у делу који се односи на његов утврђени допринос у издржавању малолетног туженог, тако што би месечно на име доприноса за издржавање плаћао 15% уместо 35% од зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање које остварује као запослени у Предузећу Ж.С. АД из Б., почев од 27.05.2015. године, па убудуће, док за то постоје законски услови.

Наиме, одредбом члана 160. Породичног закона („Сл. гласник РС“, број 18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1), да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Одредбом члана 164. овог закона, да, висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, правилан је закључак другостепеног суда да како је од момента правноснажности претходне одлуке 13.11.2014. године, када је утврђена обавеза издржавања и до покретања поступка у овој парници 25.07.2015. године, прошло мање од годину дана, да нема промењених околности на страни тужиоца, због којих би се смањила утврђена висина издржавања.

Дакле, по оцени овог суда, имајући у виду потребу туженог, као малолетног детета и повериоца издржавања, с обзиром на његов календарски узраст и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања на страни туженог и могућности тужиоца као дужника издржавања, да је запослен, да има још једну законску обавезу издржавања према пунолетном сину П. који је на редовном школовању у висини од 7% од бруто зараде, и друге утврђене околности од значаја за одређивање издржавања на страни тужиоца, то нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије о погрешној примени одредби члана 160, 161, 162, 164. Породичног закона.

При томе, није неопходно даље детаљно образлагати пресуду којом се ревизија одбија као неоснована, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, на основу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Миломир Николић,с.р.**